

JÁN MAZÁK

F?TANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2011. április 12.(1)

C?180/10. és C?181/10. sz. egyesített ügyek

Jaros?aw S?aby

kontra

Minister Finansów (C?180/10)

és

Emilian Ku?

Halina Jeziorska?Ku?

kontra

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (C?181/10)

(A Naczelny S?d Administracyjny [Lengyelország] által benyújtott el?zetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Hozzáadottérték-adó – Adóalany – Gazdasági tevékenység – Mez?gazdasági területként szerzett, majd építési telekké alakított földterület értékesítése”

1. A hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: HÉA) alanyának min?sül?e az a személy, aki apránként olyan parcellákat értékesít, amelyek eredetileg mez?gazdasági tevékenység folytatása céljából, mez?gazdasági területként szerzett földterület részét képezték, és amely földterület rendeltetését a helyi településrendezési tervben úgy módosították, hogy üdül?övezeti építési, illetve lakás- és szolgáltatási céllal beépíthet? telekké min?sítették át?
2. Az említett kérdésre adott válasznak jelent?sége van mind J. S?aby (a C?180/10. sz. ügyben az alapeljárás felperese), mind pedig E. Ku? és H. Jeziorska?Ku? (a C?181/10. sz. ügyben az alapeljárás felperesei) számára, akik a telkek értékesítésének HÉA alá tartozásával kapcsolatban el?zetes állásfoglalást kértek a hatáskörrel rendelkező adóhatóságoktól.
3. J. S?aby esetében olyan parcellák apránkénti értékesítésér?l van szó, amelyek egy 1996?ban megszerzett földterület részét képezték. Ebben az id?ben az említett földterület mez?gazdasági területként szerepelt a településrendezési tervben. J. S?aby mint gazdasági tevékenységet nem végző természetes személy azzal a szándékkal szerezte meg e földterületet, hogy ott mez?gazdasági tevékenységet végezzen, amelyet 1996?tól 1998?ig folytatott. 1997?ben

a településrendezési terv módosítása folytán a szóban forgó területet üdülőövezeti építési telekké minősítették át. J. Saby 1999-ben a telket 64 parcellára osztotta, és megkezdte az értékesítést. Az első parcellát 2000-ben adta el.

4. E. Ku és H. Jeziorska-Ku esetében olyan parcellák alkalmi értékesítéséről van szó, amelyek mezőgazdasági vállalkozásuk részét képezték. Egész pontosan 2004-ben 13 esetben értékesítettek parcellát, ebből 9 ügyletre 2004. május 1-jét követően, 14 hasonló ügyletre 2005-ben, 20 ügyletre pedig 2006-ban került sor. E. Ku és H. Jeziorska-Ku mezőgazdasági vállalkozásukat nem beépíthető mezőgazdasági területként szerezték, és e területet mezőgazdasági tevékenység céljára használták. E célból térítési átalányban részesültek. HÉA-alanyként vetették magukat nyilvántartásba, miután 2004-ben az adóhatóságtól ilyen tartalmú állásfoglalást kaptak. A helyi településrendezési terv módosítása nyomán a mezőgazdasági területek egy részét lakás- és szolgáltatási céllal beépíthető telekké minősítették át.

5. Az illetékes adóhatóságok mindkét esetben megállapították, hogy a telkek értékesítése HÉA-köteles. Ezen értelmezést vitatva J. Saby, valamint E. Ku és H. Jeziorska-Ku közigazgatási bírósághoz fordult.

6. A Naczelny Sąd Administracyjny (Legfelsőbb Közigazgatási Bíróság, Lengyelország) – a közigazgatási bíróságok ítéletei ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek keretében – elzárólagos döntéshozatal céljából három kérdést terjesztett a Bíróság elé, amelyek közül egy J. Sabyt, kettőt pedig a Ku házaspárt érinti.

7. A J. Saby és a Minister Finansów (pénzügyminiszter) között folyamatban lévő eljárásra (C-180/10. sz. ügy) vonatkozó kérdés szövege a következő:

„A 2006/112/EK irányelv(2) 9. cikkének (1) bekezdése értelmében, valamint a 77/388/EGK hatodik irányelv(3) 4. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében kereskedelmi tevékenység okán HÉA–elszámolásra köteles adóalanynak minősül-e az a természetes személy, aki valamely földterületen mezőgazdasági tevékenységet folytatott, ezt a tevékenységet azonban később a településrendezési tervek akarától függetlenül bekövetkezett módosulása miatt beszüntette, e vagyontárgyat a magánvagyonába költöztette, azt kisebb részekre (üdülővel beépíthető telkekre) osztotta fel, és értékesíteni kezdte?”

8. Az E. Ku és H. Jeziorska-Ku, valamint a Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (a varsói adóhatóság igazgatója) között folyamatban lévő jogvitában (C-181/10. sz. ügy) feltett két kérdés szövege a következő:

„1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv 295. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti, olyan térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő, aki korábban a mezőgazdasági tevékenységéhez használt, a településrendezési terv szerint lakás- és szolgáltatási célú beépítésre kijelölt telkeket értékesít, amelyeket azonban mezőgazdasági területként (HÉA-mentesen) szerzett meg, alkalmazandó-e ezen irányelv 16. cikke, amely szerint az adóalany által saját vállalkozásából az adóalany személyes szükségleteinek kielégítése, vagy más, vállalkozásidegen célokból történő eszköz kivonás csak akkor minősül ellenérték fejében történő termékértékesítésnek, ha ezen eszközök vonatkozásában a hozzáadottérték-adó teljesen vagy részben levonható volt?

2) A HÉA–elszámolásra az általános szabályok szerint köteles adóalanynak minősül-e a 2006/112/EK irányelv 295. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti, olyan térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő, aki korábban mezőgazdasági tevékenységéhez használt, a településrendezési terv szerint lakás- és szolgáltatási célú beépítésre kijelölt telkeket értékesít,

amelyeket azonban mezőgazdasági területként (HÉA-mentesen) szerzett meg?”

Jogi háttér

2006/112 irányelv(4)

9. A 2006/112 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja(5) szerint egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy vagy szervezet által ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés a HÉA hatálya alá tartozik.

10. A 2006/112 irányelv(6) 9. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„»Adóalany« az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

»Gazdasági tevékenység« a termelő, a kereskedő, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenysége, beleértve a kitermelő ipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint a szabadfoglalkozású vagy azzal egyenértékű tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek minősül különösen a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítása.”

11. A 2006/112 irányelv 16. cikkének első bekezdése elírja:

„Ellenérték fejében történő termékértékesítésnek minősül, ha a terméket az adóalany a saját vállalkozásából személyes szükségletei, alkalmazottainak szükségletei kielégítése végett, ingyenes juttatásként, vagy általában vállalkozásidegen célokra vonja ki, ha a kérdéses termék vagy annak alkotórészei vonatkozásában a HÉA teljesen vagy részben levonható volt.”

12. A 2006/112 irányelv 296. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Azokra a mezőgazdasági termelőkre, amelyek esetében az általános HÉA-szabályozás vagy adott esetben az 1. fejezetben megállapított különös szabályozás alkalmazása nehézségeket okozna, a tagállamok, az ebben a fejezetben foglaltaknak megfelelően, a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által beszerzett termékek és igénybe vett szolgáltatások után elzetesen felszámított HÉA-t kiegyenlítő átalányadózási rendszert alkalmazhatnak.”

Nemzeti szabályozás

13. A termékeket és szolgáltatásokat terhelő adóról szóló 2004. március 11-i törvény (a továbbiakban: HÉA-törvény) 15. cikkének szövege a következő:

„(1) Adóalanyok azok a jogi személyek, jogi személyiség nélküli szervezeti egységek és természetes személyek, akik vagy amelyek a (2) bekezdés szerinti gazdasági tevékenységet önállóan végzik, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

(2) Gazdasági tevékenység a termelő, a kereskedő, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenysége, beleértve a kitermelő ipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint a szabadfoglalkozású vagy azzal egyenértékű tevékenységeket is, abban az esetben is, ha az ügyletre egy alkalommal került sor olyan körülmények között, amelyek e tevékenység rendszeres gyakorlásának szándékára utalnak. Gazdasági tevékenységnek minősül a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítása is.

[...]”

14. A HÉA-törvény 43. cikke kimondja:

„1. Adómentes:

[...]

3. a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő által a saját mezőgazdasági tevékenységéből származó termékek értékesítése, valamint a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő által nyújtott mezőgazdasági szolgáltatások;

[...]

9. a beépítetlen ingatlan értékesítése a beépítésre kijelölt építési telek kivételével;

[...]”

Értékelés

A C-180/10. sz. ügyben előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

15. A kérdést előterjesztő bíróság e kérdésével azt kívánja megtudni, hogy a „HÉA-alany” fogalmának a 2006/112 irányelv 9. cikkének (1) bekezdésében szereplő meghatározása kiterjed-e olyan személyre is, mint J. Saby, aki 2000-től(7) apránként értékesített 64 parcellát, amelyeket a területrendezési terv szerint üdülőépítésre jelöltek ki.

16. J. Saby ténybeli helyzete az alábbiak szerint jellemezhető:

- a kérdéses földterületet J. Saby 1996-ban mezőgazdasági területként szerezte;
- 1996-tól 1998-ig ténylegesen mezőgazdasági tevékenységet végzett ezen a területen;
- 1997-ben a területrendezési terv módosítása folytán a kérdéses területet üdülőövezeti építési telekké minősítették át;
- 1999-ben az említett földterületen végzett mezőgazdasági tevékenység megszüntetése után, és azt követően, hogy e földterületet a magánvagyonába vonta, J. Saby e területet 64 parcellára osztotta, és megkezdte azok értékesítését.

17. Mivel a 2006/112 irányelv 9. cikkének (1) bekezdése úgy határozza meg a jogalany fogalmát, hogy a gazdasági tevékenység fogalmára hivatkozik, illetve másképpen kifejezve: az ilyen tevékenység folytatása magában foglalja az adóalanyiságot(8), a feltett kérdésre adandó válasz kulcsfontja az, hogy gazdasági tevékenységnek minősül-e az építési parcellák apránkénti eladásából álló ügylet.

18. A „gazdasági tevékenység” e fogalmát a 2006/112 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének második albekezdése úgy határozza meg, hogy az magában foglalja a termelőt, a kereskedőt, illetve a szolgáltatót valamennyi tevékenységét, valamint különösen a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítását magukban foglaló ügyleteket. A „hasznosítás” e fogalma a közös HÉA-rendszer semlegessége követelményének megfelelően mindezen ügyletre vonatkozik, tekintet nélkül azok jogi formájára.(9)

19. Véleményem szerint aligha lehet vitathatónak, hogy az építési telek eladása az ilyen vagyontárgy egyik hasznosítási módját jelenti,(10) különösen pedig abban az esetben, ha figyelembe vesszük, hogy az építési telek eladása mint ellenszolgáltatás fejében teljesített

termékértékesítés egyike azon ügyleteknek, amelyek a 2006/112 irányelv 14. cikkének (1) bekezdésével együttesen értelmezett 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a HÉA hatálya alá tartoznak.

20. Tehát már csak azt kell megállapítani, hogy a parcellák apránkénti értékesítése tartós bevétel elérése érdekében történt-e.

21. E tekintetben nem szabad elfelejteni, hogy az, hogy a szóban forgó tevékenységet tartós bevétel elérése érdekében végezték-e, olyan ténykérdés, amelyet az ügy valamennyi körülménye alapján a kérdést elterjesztő bíróságnak kell megítélnie.(11) Tekintettel arra, hogy a jogalany és a gazdasági tevékenység fogalma által lefedett terület objektív jellegű, ezen értékelés keretében a szóban forgó tevékenység célja és eredménye közömbös.(12)

22. A Bíróság a van Tiem-ügyben hozott ítélet(13) alapjául szolgáló ügyben már foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy valamely vagyontárgy hasznosítása tartós bevétel elérése céljából történt-e. Ebben az ítéletben a Bíróság kimondta, hogy valamely vagyontárgy olyan hasznosítását, amely ingatlanra vonatkozó földhasználati jog átengedéséből áll, úgy kell tekinteni, mint amely tartós bevétel elérése érdekében történt, még abban az esetben is, ha az említett átengedés meghatározott időre szólt.

23. A jelen esetben a vagyontárgy hasznosítása 64 – eredetileg egy mezőgazdasági területet alkotó – építési parcella apránkénti eladásából áll. Az elzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a tulajdonos azért osztotta fel a földterületet, hogy azt apránként, parcellánként értékesítse.

24. Úgy vélem, hogy önmagában ez a tény, azaz a földterületnek a parcellánkénti eladását megelőző felosztása, azt a következtetést támasztja alá, hogy az említett földterület tulajdonosa azzal a szándékkal tette ezt, hogy a szóban forgó parcellák tekintetében rendszeresen eladási ügyleteket bonyolítsa, következésképpen ebből tartós bevételre tegyen szert. E következtetés nem a parcellaértékesítések számán, hanem ezen ügyletek rendszerességén alapul.

25. Ez a következtetés attól a kérdéstől függetlenül is érvényes, hogy a tulajdonos a földterületét továbbértékesítés szándékával szerezte-e meg. J. S. aby érvelésének elfogadása, amelyet az elsőfokú nemzeti bíróság is átvett, és amely szerint a jelen esetben annak volt döntő jelentősége, hogy az apránként, parcellánként értékesített földterület megszerzésére nem továbbértékesítés szándékával került sor, végeredményben megkérdőjelezná a közös HÉA-rendszer semlegességének elvét, amely tiltja, hogy az azonos tevékenységet végző gazdasági szereplőket eltérően kezeljék a HÉA kivetése során.(14) Ugyanis, amint a Lengyel Köztársaság is joggal jegyzi meg, az építési parcellák értékesítéséből álló tevékenység, amelyet olyan személy végez, aki a parcellákat mezőgazdasági földterületként szerezte, azzal a szándékkal, hogy ott mezőgazdasági tevékenységet végezzen, nem különbözik attól a tevékenységtől, amelyet olyan személy végez, aki a mezőgazdasági földterületet azzal a szándékkal szerzi meg, hogy azt a területrendezési terv módosítása után értékesítse.

26. Tehát meg kell állapítani, hogy olyan földterület megszerzésekor, amelyet később, az apránkénti továbbértékesítés előtt felosztottak, a vevő szándéka nem befolyásolja, hogy az említett értékesítések gazdasági tevékenységnek minősüljenek a 2006/112 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében.

27. Tekintettel arra, hogy a kérdést elterjesztő bíróság által feltett kérdés arra helyezi a hangsúlyt, hogy a szóban forgó földterületet – az eladása előtt – az említett földterület tulajdonosa által végzett mezőgazdasági tevékenységre tekintettel a magánvagyon körébe vonták, azt is ki kell deríteni, hogy J. S. aby az említett földterületet apránként és parcellánként nem magáncélból

értékesítette?e. Amint ugyanis az ítélezési gyakorlatból következik: az ügyletet magáncélból megvalósító adóalany nem adóalanyi min?ségében jár el, így az ilyen ügylet nem tartozik a HÉA hatálya alá.(15)

28. Kétségtelen, hogy az Armbrecht-ügyben hozott ítéletre(16) épül? ítélezési gyakorlat szerint, ha valamely HÉA-alany olyan vagyontárgyat értékesít, amelynek egy részét – magáncélú használatra fenntartva – nem vonta a vállalkozása körébe, e rész értékesítése tekintetében nem adóalanyi min?ségében jár el. Következésképpen az ilyen ügylet nem tartozik a HÉA hatálya alá.

29. Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a javak ilyen elhatárolása azon tevékenységekre tekintettel történik, amelyek alapján valaki HÉA-alanynak min?sül.

30. Márpedig a jelen ügyben J. S-aby az apránként, parcellánként értékesített földterületet a mez?gazdasági tevékenységére tekintettel vonta magánvagyonába körébe. Ugyanakkor J. S-aby nem a mez?gazdasági tevékenysége, hanem a parcellák apránkénti értékesítésére irányuló tevékenysége miatt min?sül HÉA-alanynak.

31. Ezen okból a jelen ügyben nincs jelent?sége annak az érvnek, amely szerint J. S-aby az értékesített vagyontárgyat a magánvagyonába körébe vonta.

32. Összefoglalva: annak megállapítása során, hogy valamely személy a 2006/112 irányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében HÉA-alanynak min?sül?e, a nemzeti bíróságra hárul az a feladat, hogy – az ügy valamennyi körülményét, különösen pedig az említett ügyletek rendszeres megvalósításának szándékára utaló tényköörülményeket is figyelembe véve – megítélje, hogy a szóban forgó vagyontárgy apránkénti értékesítés formájában való hasznosítása azért történt, hogy ebb?l tartós bevételekre tegyenek szert. E tekintetben nincs jelent?sége annak a ténynek, hogy a szóban forgó vagyontárgyat nem az értékesítés szándékával szerezték, és a tulajdonosa a magánvagyonába körébe vonta olyan tevékenységekre tekintettel, amely eltér attól, amely alapján e személy HÉA-alanynak min?sül.

A C-181/10. sz. ügyben el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésekr?l

33. Véleményem szerint a C-180/10. sz. ügyben feltett kérdés és a C-181/10. sz. ügyben feltett második kérdés közötti kapcsolatra tekintettel fel kell cserélni a kérdések sorrendjét.

A második kérdésr?l

34. A kérdést el?terjeszt? bíróság e kérdéssel azt kívánja megtudni, hogy a Ku- házaspárt – mint a C-180/10. sz. ügyben – HÉA-alanynak kell?e tekinteni a parcellák 2004 és 2006 közötti értékesítésével összefügg? 47 ügylet tekintetében.

35. E. Ku- és H. Jeziorska-Ku- – J. S-abyhoz hasonlóan – eladták azokat a parcellákat, amelyekre eredetileg mez?gazdasági területként tettek szert. A kérdéses földterületet mez?gazdasági célra használták még azt követ?en is, hogy a területrendezési terv módosítása nyomán a parcellákat lakás- és szolgáltatási céllal beépíthet? telkekké min?sítették át. J. S-abytól eltér?en a mez?gazdasági tevékenységükkel összefüggésben térítési átalányban részesül? HÉA-alanyként vetették magukat nyilvántartásba.

36. A C?180/10. sz. ügyben javasolt válasz fényében a jelen ügyben is a nemzeti bíróságnak kell – az ügy valamennyi körülményét, különösen pedig az említett ügyletek rendszeres megvalósításának szándékára utaló tényköörülményeket is figyelembe véve – megítélnie, hogy a szóban forgó vagyontárgy apránkénti értékesítés formájában való hasznosítása azért történt, hogy abból tartós bevételre tegyenek szert.

37. A teljesség kedvéért meg kell állapítani, hogy nincs jelent?sege az E. Ku? és H. Jeziorska?Ku? által felhozott érvnek, amely szerint nem áll szándékukban a jöv?ben is tovább folytatni a parcellák értékesítését.

38. Ha értékelése során a nemzeti bíróság arra a következtetésre jutna, hogy a szóban forgó értékesítési ügyletekre azért került sor, hogy azokból tartós bevételre tegyenek szert, E. Ku? és H. Jeziorska?Ku? nemcsak a mez?gazdasági tevékenységre nézve, hanem az említett ügyletekre tekintettel is HÉA?alanynak min?sülne.

39. Ilyen esetben E. Ku? és H. Jeziorska?Ku? a mez?gazdasági ingatlanhoz tartozó parcellák értékesítési ügyletei tekintetében az általános szabályozás szerint min?sülne HÉA?alanynak a mez?gazdasági termel?i jogállásuk ellenére, amelyre a 2006/112 irányelv XII. címének 2. fejezetében szabályozott térítésátalány-rendszer vonatkozik. Ezt a következtetést támasztja alá a Bíróság ítélezési gyakorlata, amely szerint a térítési átalányban részesül? mez?gazdasági termel? által a mez?gazdasági vállalkozás keretében végzett mez?gazdasági termékértékesítésen és az általa nyújtott mez?gazdasági szolgáltatásokon kívüli egyéb tevékenységek a 2006/112 irányelv általános szabályozása alá tartoznak.(17)

Az els? kérdésr?l

40. A kérdést el?terjeszt? bíróság e kérdésével azt kívánja megtudni, hogy a 2006/112 irányelv 16. cikke – amely szerint ellenérték fejében történ? termékértékesítésnek min?sül, ha a terméket az adóalany a saját vállalkozásából személyes szükségletei, alkalmazottainak szükségletei kielégítése végett, ingyenes juttatásként, vagy általában vállalkozásidegen célokra vonja ki, ha a kérdéses termék vagy annak alkotórészei vonatkozásában a HÉA teljesen vagy részben levonható volt – alkalmazandó-e a 2006/112 irányelv 295. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti, térítési átalányban részesül? mez?gazdasági termel?re, aki a mez?gazdasági tevékenységéhez használt, a településrendezési terv szerint lakás- és szolgáltatási célú beépítésre kijelölt parcellákat értékesít, amelyeket azonban mez?gazdasági földterületként (HÉA?mentesen) szerzett meg.

41. E tekintetben úgy vélem, hogy a 2006/112 irányelv 16. cikke nem vonatkozik az E. Ku? és H. Jeziorska?Ku? által végrehajtott ügyletekre, amelyek a mez?gazdasági ingatlanuk részét képez? parcellák apránkénti eladásából álltak.

42. Amint az Európai Bizottság is joggal utalt rá írásbeli észrevételeiben, abban az esetben is a szóban forgó adóalany vállalkozása körébe vont vagyontárgy gazdasági célú hasznosításáról van szó, amikor a térítési átalányban részesül? mez?gazdasági termel? mez?gazdasági vállalkozásának szerves részét képez? mez?gazdasági ingatlan egyes részeinek rendeltetése megváltozik, és ezeket, annak érdekében, hogy apránként értékesíthet?k legyenek, már nem használják mez?gazdasági termelésre. Következésképpen nem arról van szó, hogy a javakat az adóalany személyes szükségletei céljára vagy gazdasági tevékenységét?l eltér? célokra hasznosítja, amint azt az említett irányelv 16. cikke megköveteli.

Véggkövetkeztetések

43. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom a Bíróságnak, hogy a Naczelný Súd Administracyjny által elztes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekre a következ választ adja:

„1. Annak megállapítása során, hogy valamely személy a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében hozzáadottértékadó-alanynak minősül-e, a nemzeti bíróságra hárul az a feladat, hogy – az ügy valamennyi körülményét, különösen pedig az említett ügyletek rendszeres megvalósításának szándékára utaló tényköörülményeket is figyelembe véve – megítélje, hogy a szóban forgó vagyontárgy apránkénti értékesítés formájában való hasznosítása azért történt, hogy ebből tartós bevételek tegeyenek szert. E tekintetben nincs jelentése annak a ténynek, hogy a szóban forgó vagyontárgyat nem az értékesítés szándékával szerezték, és a tulajdonosa a magánvagyonába körébe vonta olyan tevékenységre tekintettel, amely eltér attól, amely alapján a személy hozzáadottértékadó-alanynak minősül.

2. Valamely személy, mezgazdasági termelői jogállása ellenére, amelyre a 2006/112 irányelv XII. címének 2. fejezetében szabályozott térítésátalány-rendszer vonatkozik, mezgazdasági ingatlanhoz tartozó parcellák értékesítési ügyletei vonatkozásában az általános szabályozás szerint minősül hozzáadottértékadó-alanynak.

3. A 2006/112 irányelv 16. cikke nem vonatkozik az említett irányelv 295. cikke szerinti térítési átalányban részesülő mezgazdasági termelőre, aki apránként, mezgazdasági ingatlan felosztásából létrejött, lakás- és szolgáltatási célú beépítésre kijelölt parcellákat értékesít.”

1 – Eredeti nyelv: francia.

2 – A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.).

3 – A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv).

4 – Figyelemmel arra az időszakra, amelynek folyamán a C-180/10. sz. ügy alapjául szolgáló tények bekövetkeztek, mind a hatodik irányelv, mind pedig a 2006/112 irányelv alkalmazandó, amely az elbbit 2007. január 1-jétől helyezte hatályon kívül és a helyébe lépett. A jelen indítványban csak a 2006/112 irányelv releváns rendelkezéseire hivatkozom, mivel ezek lényegében megegyeznek a hatodik irányelv megfelelő rendelkezéseivel.

5 – Az említett rendelkezés megfelel a hatodik irányelv 2. cikke 1. pontjának.

6 – Az említett rendelkezés megfelel a hatodik irányelv 4. cikke (1) és (2) bekezdésének.

7 – Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy abból a feltételezésből indulok ki, hogy a parcellák értékesítése 2000. május 1-jét követően is folytatódott, még ha ez nem is derül ki egyértelműen az elztes döntéshozatalra utaló határozatból. Ha ez nem így lenne, akkor a Bíróság nem válaszolhatná meg a feltett kérdést.

8 – Lásd analógia útján a C-32/03. sz. Fini H-ügyben 2005. március 3-án hozott ítélet (EBHT 2005., I-1599. o.) 19. pontját.

9 – A C-25/03. sz. HE-ügyben 2005. április 21-én hozott ítélet (EBHT 2005., I-3123. o.) 39. pontja; a C-369/04. sz., Hutchison 3G és társai ügyben 2007. június 26-án hozott ítélet (EBHT

2007., I?5247. o.) 32. pontja és a C?267/08. sz. SPÖ Landesorganisation Kärnten ügyben 2009. október 6?án hozott ítélet (EBHT 2009., I?9781. o.) 20. pontja.

10 – A Bíróság materiális javak hasznosításának tekintette már például a materiális javak bérbeadását (a C?230/94. sz. Enkler?ügyben 1996. szeptember 26?án hozott ítélet [EBHT 1996., I?4517. o.] 21. pontja) vagy ingatlanra vonatkozó földhasználati jognak az ingatlantulajdonos által más személy részére történ? átengedését (a C?186/89. sz. van Tien?ügyben 1990. december 4?én hozott ítélet [EBHT 1990., I?4363. o.] 19. pontja). Ellenben nem min?sül materiális javak hasznosításának az olyan engedélyek kiadására vonatkozó tevékenység, amelyek az arra jogosult gazdasági szerepl?k számára lehet?vé teszik, hogy az ehhez kapcsolódó használati jogokat úgy hasznosítsák, hogy a mobiltávközlési piacon ellenérték fejében nyilvános szolgáltatásokat nyújtsanak (a C?284/04. sz., T?Mobile Austria és társai ügyben 2007. június 26?án hozott ítélet [EBHT 2007., I?5189. o.] 44. pontja). Ugyanez érvényes azokra a tevékenységekre, amelyek közönségkapcsolati, tájékoztatási és rendezvényszervezési tevékenységnek, valamint egy politikai párt más alszervezetei részére hirdetési anyagok szállításának a biztosításából, és az évente megrendezésre kerül? bál megszervezéséb?l tev?dnek össze (a fenti 9. lábjegyzetben hivatkozott SPÖ Landesorganisation Kärnten ügyben hozott ítélet 18. és 21. pontja).

11 – Lásd ebben az értelemben a fenti 10. lábjegyzetben hivatkozott Enkler?ügyben hozott ítélet 24. és 30. pontját.

12 – Lásd ebben az értelemben a C?223/03. sz. University of Huddersfield ügyben 2006. február 21?én hozott ítélet (EBHT 2006., I?1751. o.) 47. pontját és a fenti 10. lábjegyzetben hivatkozott T?Mobile Austria és társai ügyben hozott ítélet 35. pontját.

13 – A 10. lábjegyzetben hivatkozott ítélet.

14 – A C?288/07. sz., Isle of Wight Council és társai ügyben 2008. szeptember 16?án hozott ítélet (EBHT 2008., I?7203. o.) 42. pontja.

15 – A C?291/92. sz. Armbrrecht?ügyben 1995. október 4?én hozott ítélet (EBHT 1995., 2775. o.) 16. és 17. pontja, valamint a C?415/98. sz. Bakcsi?ügyben 2001. március 8?án hozott ítélet (EBHT 2001., I?1831. o.) 24. pontja.

16 – A 15. lábjegyzetben hivatkozott ítélet.

17 – Lásd ebben az értelemben a C?321/02. sz. Harbs?ügyben 2004. július 15?én hozott ítélet (EBHT 2004., I?7101. o.) 31. és 36. pontját, valamint a C?43/04. sz. Stadt Sundern ügyben 2005. május 26?án hozott ítélet (EBHT 2005., I?4491. o.) 20. pontját.